

מורדוך, סלמן

סלמן, בן דורי ומשה, נולד בשנת תר"ץ (1930) בקורדיסטן ועלה ארצה עם כל בני משפחתו בשנת תש"י, במלאות לו עשרים. בילדותו לא נתנה לסלמן כל אפשרות ללמוד בבית-ספר. בדיעבד הצטער שכך עלה בגורלו, אך ניסה לתקן את המעוות ברכישת דעת וחכמת חיים מניסיון של יום-יום. שני אחים היו לסלמן, יצחק ואברהם, ושתי אחיות – עזיזה ופהומה. הם מספרים, שסלמן היה בן נאמן ומסור להוריו ואח למופת. מעולם

לא סירב להושיט עזרה לזולתו, ונודע בין ידידיו כאדם ישר ובעל מצפון. הוא היה חובב ספורט, אהב לחזות במשחקי כדורגל ולא החמיץ משחק מעניין. שקט היה, אך בעת שמחה הלהיב את חבריו ואת בני משפחתו, ותרם ליצירת אוירה חמימה ולבבית. בשנת תשי"ג, בהיותו עלם בן כ"ג שנים, נשא לאישה את בחירת לבו, סיטו. הזוג הצעיר קבע את מקום מגוריו בנס-הרים, שבפרוודור ירושלים. כעבור שנה נולד הבן הבכור, מרדכי. קשה לשער את שמחת סלמן וסיטו עם הולדת בנם הצעיר. לא קלים היו חייהם של בני הזוג: הם חיו בדוחק ולא ידעו מותרות, אך סלמן היה נחוש בהחלטתו להעניק לילדיו חינוך והשכלה, שלא זכה להם בילדותו, בקורדיסטן.

סלמן גויס לצה"ל בשלהי ינואר 1964 והוא אז גבר בן שלושים וארבע ואב לילדים. כושרו הגופני נמצא לקוי, אך סלמן ביקש לתרום, ולו מעט, לביטחון המדינה. הוא הוכשר כרובאי, שירת תחילה ביחידת מילואים והשתתף בקרבות מלחמת ששת הימים. על פעילותו במלחמה ביוני 1967, הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". בספטמבר 1968 הוצב ביחידת הג"א והיה נקרא לתקופות של שירות מילואים. סלמן עשה את עבודתו נאמנה, וגם כשהכבידו ימי השירות הצבאי על חיי המשפחה, לא התלונן. שבעה ילדים נולדו לסלמן ולסיטו: חמישה בנים ושתי בנות. סלמן לא זכה לראות בהולדת בנו השישי, שלמה. בימי מלחמת יום הכיפורים שירת סלמן ביחידת הג"א, שסרקה את העיר ירושלים ואת סביבותיה ושמרה על הסדר והביטחון. הוא ביצע את המשימות שהוטלו עליו ללא דופי, ונודע בין ידידיו כאדם, שמיטב תכונותיו מתגלות דווקא בשעות הקשות. המלחמה תמה. אך סלמן המשיך לשרת ביחידתו, וביום כ"ג בטבת תשל"ד (17.1.1974), נפטר באורח פתאומי בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה הרה, ושבעה ילדים. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-טוראי.

משפחת מורדוך ומשרד הביטחון נטעו עץ אחד לזכר סלמן ביער המגינים, שליד יער קנדי בהרי ירושלים.